

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת במדבר השכ"א

דוד: 'חיים למה אתה מורח משחה על המדרגות?'
חיים: 'הרופא אמר לי למרוח משחה במקום שבו קיבלתי את המכה'...
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

פרשה מאירה

אדם שלם

חֲכָמֵינוּ לָמְדוּ מִפֶּרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ שֶׁ"כָּל הַמֵּלֶמֶד אֶת בֶּן חֲבֵרוֹ תוֹרָה - כָּאֵלּוֹ יִלְדוּ". זֶה אוֹמֵר, שְׁמִי שֶׁמֶלֶמֶד אָדָם אַחֵר תוֹרָה, הוּא כָּאֵלּוֹ הוֹלִיד אוֹתוֹ, לְמִרְוֹת שֶׁהוּא לֹא אָבָא וְלֹא אִמָּא שְׁלוֹ! מִדּוּעַ?
הָאָדָם מֵרָכַב מִגּוֹף וּנְשָׁמָה. הַגּוֹף לְבַדּוֹ דּוֹמֶה לַגּוֹף שֶׁל בְּעָלֵי הַחַיִּים, גַּם הֵם אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים, יֹשְׁנִים וְנִהְנִים. הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵיא בְּתֶכֶן שֵׁשׁ בּוֹ, בְּנִשְׁמָה וּבְרוּחַ. לָכֵן, כְּמוֹ שְׁאָבָא וְאִמָּא הֵבִיאוּ אוֹתָנּוּ לְעוֹלָם מִבְּחִינָה גּוֹפְנִית, כֶּךָ מִי שֶׁמֶלֶמֶד אוֹתָנּוּ תוֹרָה - הוּא כָּאֵלּוֹ מֵבִיא אוֹתָנּוּ לְעוֹלָם מִבְּחִינָה רוּחָנִית. זֹאת גַּם הַסֵּבָה לִכְךָ שֶׁכְּמוֹ שֶׁעָלִינוּ לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים שְׁלָנוּ, כֶּךָ עָלִינוּ לְכַבֵּד גַּם אֶת הַמּוֹרִים שֶׁמֶלְמָדִים אוֹתָנּוּ.

הַשָּׁבוּעַ נִחְגַּג בְּעֶזְרַת ה' אֶת חַג הַשָּׁבוּעוֹת, בּוֹ קִבְּלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה. גַּם בָּעַם יִשְׂרָאֵל כְּאִמָּה - כְּמוֹ בְּכָל אָדָם - יֵשׁ גּוֹף וּנְשָׁמָה, גְּשָׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת. בְּחַג הַפֶּסַח יִצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם וּבְכֶךָ נִגָּל הַגּוֹף שְׁלָנוּ וּכְאֵלּוֹ עַם יִשְׂרָאֵל נוֹלַד מִחֶדֶשׁ, וּבְחַג הַשָּׁבוּעוֹת ה' נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה - וּבְעֶצֶם גָּאֵל וְהוֹלִיד אוֹתָנּוּ מִחֶדֶשׁ מִבְּחִינָה רוּחָנִית!

שאלות בפרשה

1. כיצד מכונה ספר במדבר בלשון חכמיו?
2. באיזה כיוון היה דגל מתנה דן? (צפון/דרום/מזרח/מערב)
3. אלו שני שבטים היו עם דגל מתנה יהודה?
4. מי היה הבן הבכור של אהרון הכהן?
5. מאיזה גיל ספרו את בני ישראל, ומאיזה גיל את בני שבט לוי?
6. בכמה שקלי-כסף פוּדִים את הבכור?
7. מעור של איזה בעל-חיים הכינו את הכיסוי לכלי המשכן?
8. מי היו ממונים על כיסוי כלי הקודש, ומי היו נושאים אותם?

חידת חדגא:

12-1 -- הייתכן?

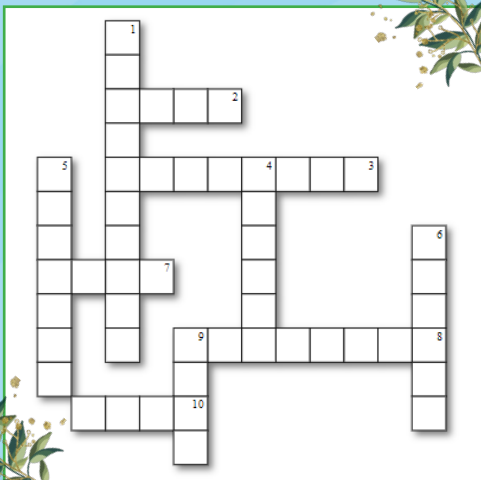
חידת פולקע:

מכל השבטים - איזה שבט היה הגדול ביותר, ואיזה הקטן?

תשבץ - חג השבועות

לכבוד חג השבועות - שבצו את התשובות להגדרות בתשבץ!

מאונך

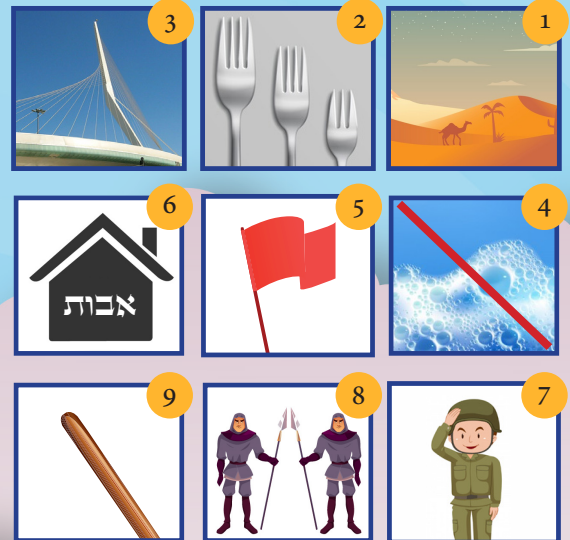
1. מסתיימת בשבועות
4. הדיבר השישי
5. נפטר בחג השבועות
6. בעלה של נעמי
9. גאל את רות

מאוזן

2. חמותה של רות
3. נקראת בשבועות
7. קיבלנו אותה בשבועות
8. נהוג לאוכלם
10. הוליד את ישי

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות, מתוך פרשת השבוע

- איש אחד הלך למסעדה וביקש מהמלצר שיביא לו שניצל. המלצר מחזיק את השניצל בידיים ומגיש לו. שואל האיש: 'כך מגישים? לא יפה! המלצר עונה: 'אתה רוצה שהוא יפול על הרצפה שוב?'

- איך קוראים לארכיאלוגית? ראומה מצתי...

האבנים הגדולות סיפור לשבת

'נכון!' השיב להם המרצה הזקן. וכפי שצפו תלמידיו, הוא נטל את כד המים שעמד על השלחן ומלא בהם את המכל עד לשפתו.

המרצה הזקן הרים את מבטו אל הקהל ושאל: 'איזו אמת גדולה יכולים אנו ללמוד מנסוי זה?'

בחשבו על נושא ההרצה השיב אחד הנועזים והזריזים שבין מאזיניו:

'אנו למדים שככל שנראה לנו שהיומן שלנו גדוש ומלא בהתחייבויות, אם באמת מתאמצים יותר תמיד נתן להוסיף בו עוד משימות ומטלות.'

'לא', השיב המרצה הזקן. 'לא זה. האמת הגדולה שמוכיח לנו הנסוי היא זו: אם לא מכניסים למכל קדם כל את האבנים הגדולות, לעולם לא נוכל להכניס אותן אחר כך.'

דממה עמקה השתררה באולם, כאשר כל אחד מנסה לתפס את מלא המשמעות של דברי המרצה.

הזקן התבונן בשומעיו ואמר: 'מהן האבנים הגדולות בחייכם? בריאותכם? המשפחה? ידידיכם? הגשמת חלומותיכם? לעשות מה שאתם באמת אוהבים? להלחם למען משרה נעלה? להנפיש? לקחת זמן לעצמכם?'

'מה שחייבים לזכור הוא שחשוב ביותר להכניס קדם כל את האבנים הגדולות בחיינו, כי אם לא נעשה זאת, אנו עלולים לפספס את החיים. אם נתן עדיפות לדברים הקטנים (החץ, החול) יתמלאו החיים בדברים הקטנים, ולא ישאר די מהזמן היקר שלנו כדי להשיג את הדברים החשובים באמת בחיים. משום כך, אל תשכחו לשאל את עצמכם את השאלה: מהן האבנים הגדולות בחיי? וכאשר תזהו אותן, הכניסו אותן ראשונות למכל החיים שלכם.'

בתנועת יד ידידותית ברוך המרצה את מאזיניו ויצא באטיות מן האולם.

יום אחד הזמן מרצה זקן בבית הספר למנהל צבאי בארה"ב לשאת הרצה על הנושא 'תכנון זמן יעיל' בפני קבוצה של 15 מנהלים בכירים בחברות הגדולות ביותר בארה"ב.

ההרצה הייתה אחת מתוך חמש הרצאות ביום העיון שארגן בעבורם. למרצה נתנה שעה אחת להעביר את החומר.

בעמדו בפני קבוצת האליטה הזו, שהייתה מוכנה לרשם כל מלה שתצא מפיו, העביר המרצה הזקן את מבטו עליהם באטיות ולאחר מכן אמר: 'אנו עומדים לערוך נסוי.'

מתחת לשלחן שהפריד בינו לבין מאזיניו הוציא המרצה מיכל זכוכית גדול והניחו בעדינות לפניו. לאחר מכן הוציא מתחת לשלחן כתריסר אבנים, כל אחת בגדל של כדור טניס, והניחן בעדינות אחת אחת בתוך המכל.

כאשר התמלא המכל לגמרי, ולא נתן היה להוסיף עוד אבן אחת, הרים המרצה את מבטו באטיות ושאל: 'האם המכל מלא? כלם השיבו 'אכן'.

המרצה המתין מספר שניות ושאל: 'האמנם?' ואז שוב התכופף והוציא מתחת לשלחן כלי מלא באבני חץ.

בסקדנות שפך את החץ מעל האבנים ונער מעט את המכל. אבני החץ הסתגנו בין האבנים הגדולות עד שירדו לתחתית המכל. שוב הרים המרצה הזקן את מבטו ושאל את הקהל: 'האם המכל מלא?'

עתה החלו מאזיניו המבריקים להבין את כוונתו. אחד מהם השיב: 'כנראה שלא'.

'נכון!' השיב המרצה הזקן. חזר והתכופף, והפעם הוציא מתחת לשלחן סיר מלא בחול. בתשומת לב שפך את החול אל תוך המכל. החול מלא את החלל שבין האבנים הגדולות ובין החץ. פעם נוספת שאל המרצה את תלמידיו: 'האם המכל מלא?'

הפעם ללא הסוס ובמקהלה השיבו התלמידים המחוננים: 'לא!'